

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoP/18/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115200100
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3115200100.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej, sudkyň Mgr. Zuzany Holúbkovej a JUDr. Gabriely Janákovcej vo veci starostlivosti súdu o maloletého W. U. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom R. dieťa rodičov: Mgr. N. S., bytom A. T., F. W. XX/X a Ing. U. P., trvale bytom S. S., O. XXX/X, t.č. bytom S., N., F. O. XX, o návrhu otca vo veci nezhody rodičov ohľadne navštevovania dvoch škôl maloletým, na odvolanie otca a maloletého v zastúpení otcom proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 16. decembra 2015, č.k. 34P/1/2015-95, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odvolanie maloletého v zastúpení otcom **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov **n e m á p r á v o** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol o nezhode rodičov ohľadom navštevovania dvoch základných škôl maloletým súčasne v týždenných intervaloch, a to Základnej školy v A. T. a Základnej školy v S. S., tak, že návrh otca zamietol. Zároveň vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Vychádzal zo skutkových zistení, že maloletý W. U. pochádza z mimomanželského vzťahu jeho rodičov, ktorí spolu nežijú od roku 2009. Hoci o úprave rodičovských práv a povinností k maloletému, ktoré konanie je vedené pod sp. zn. 32P/171/2009, nie je právoplatne rozhodnuté, o maloletého sa osobne stará matka dieťaťa. Uznesením okresného súdu zo dňa 17.10.2009, č.k. 30PPOm/2/2009-17 bol maloletý ponechaný v osobnej starostlivosti matky. Neprávoplatným rozsudkom zo dňa 17.08.2015, č.k. 32P/171/2009-1018 bol maloletý W. U. zverený do osobnej starostlivosti matky, otec bol zaviazaný platiť na výživu maloletého od 20.10.2009, návrh otca na zverenie maloletého do jeho osobnej starostlivosti súd zamietol a upravil styk otca s maloletým v každom párnom týždni od piatku od 16.00 hod. do nedele 16.00 hod. Proti tomuto rozsudku bolo podané odvolanie, o ktorom nebolo odvolacím súdom rozhodnuté. Stretávanie maloletého s otcem žijúcim v S. a pracujúcim na týždňovky v W. je upravené predbežným opatrením. Od septembra 2013 sa otec s maloletým nestretáva, nejaví o neho záujem, v styku s maloletým mu nikto nebráni. Od prvého ročníka základnej školy navštevuje maloletý základnú školu v A. T., ktorá je najbližšia miesta bydliska dieťaťa, s ktorou návštevou školy však otec nesúhlasil a presadzoval len ZŠ v S. S., v ktorej obci maloletý nebýva a býva tam len stará matka maloletého z otcovej strany. Ďalej súd uviedol, že zatiaľ neprávoplatným rozsudkom okresného súdu zo dňa 05.12.2014, č.k. 34P/96/2013-194 bol zamietnutý návrh otca vo veci nezhody rodičov, ktorým sa otec domáhal, aby súd rozhodol, že maloletý bude navštevovať ZŠ v S. S.. Z odôvodnenia tohto rozsudku je zrejmé, že otec dieťaťa nesúhlasil, aby maloletý navštevoval ZŠ v mieste bydliska a trval na tom, aby maloletý bol prijatý na ZŠ v S. S., v ktorej obci býva stará matka

maloletého zo strany otca. Tento návrh otec odôvodňoval podľa neho pragmatickými dôvodmi, aby dieťa vodila do školy a vyberala z neho stará matka v prípade, keby z nejakých dôvodov na jeho strane nemohol maloletého vyzdvihnúť on. Súd návrh otca zamietol ako nedôvodný, keď navštevovanie ZŠ v S. S. maloletým, ktoré presadzoval otec, by nebolo v záujme maloletého, ktorý býva v A. T.. Následne už mesiac po tomto rozhodnutí okresného súdu podal otec návrh v tejto veci. Vychádzajúc z ustanovenia § 35 Zákona o rodine okresný súd konštatoval, že po vykonaní dokazovania mal za to, že návrh otca vo veci nezhody rodičov, aby maloletý navštevoval dve základné školy súčasne, so striedaním po týždni, nie je dôvodný. Maloletý v terajšej škole, ktorú navštevuje tretí rok, dosahuje veľmi dobré výsledky, v kolektíve je obľúbený. Vo všeobecnosti je možné, aby dieťa navštevovalo dve základné školy, ale v danom prípade by podľa názoru súdu takéto riešenia boli v rozpore so zdravým prirodzeným úsudkom a bezohľadné voči dieťaťu. Navštevovanie dvoch škôl by bolo problematické aj po praktickej stránke, napr. príprava dieťaťa na vyučovanie do školy, na písanie rôznych písomiek, testov, domácich úloh a pod. do školy, ktorú týždeň predtým navštevovalo a nemalo vedomosť o prebratom učive, keďže bolo vtedy na inej škole a pod., pretože je zrejme, že by bola narušená kontinuita vyučovacieho procesu. Návšteva dvoch základných škôl po týždni by bola problematická pre dieťa najmä po psychickej a sociálnej stránke. Dieťa by bolo jednak vystavované stresu kvôli vyučovaciemu procesu, pretože by nevedelo aké učivo práve preberali minulý týždeň na prvej škole, keď ono bolo na druhej škole, alebo by prípadne nevedelo, či a z čoho budú písať písomku, ktorú im oznámila učiteľka týždeň predtým, keď ono bolo práve v inej škole a pod. Dieťa by striedalo kolektívy spolužiakov, ťažko by si budovalo svoj sociálny status v kolektíve, v žiadnom kolektíve by sa necítilo prirodzene, ťažko by nadväzovalo kvalitné vzťahy so spolužiakmi. Pre zdravý vývin dieťaťa je pritom dôležitá stabilita sociálneho prostredia a vzťahov, určitá pravidelnosť a pocit bezpečia. Navyiac, v obci S. S. nebýva ani jeden z rodičov, iba stará matka maloletého zo strany otca, ktorá okrem iného rovnako ako otec dieťaťa nejaví ozajstný záujem o maloletého. O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie otec maloletého dieťaťa a otec aj za maloletého W. U. a žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Žiadal, aby odvolací súd nariadil okresnému súdu, aby umožnil maloletému nadobudnúť svoj vlastný, slobodný názor a po jeho nadobudnutí, keď dieťa nebude programované matkou proti otcovi, aby umožnil maloletému byť v konaní počutý s poukazom na č. 3 ods. 1 a čl. 12 Dohovoru o právach dieťaťa. Žiadal, aby bola maloletému ustanovený iný opatrovník ako R. a R.S.. Rozsudok považuje za nepreskúmateľný a tendenčný, plný lží a nepravd. Otec poukázal na profesionálnu nespôsobilosť konajúcej sudkyne, u ktorej nemožno vylúčiť, že má osobný záujem ublížiť otcovi a maloletému oslabením ich pozície v konaní. Vec nebola tejto sudkyňi pridelená cez elektronickú podateľňu a teda niekto chcel, a by táto vec bola pridelená práve sudkyňi Q., aby bol jeho návrh opätovne zamietnutý. Táto sudkyňa prekrúca objektívne informácie a zatajuje objektívne skutočnosti v snahe, čo najviac ho očierniť. Uvedené skutočnosti otec odvodzuje zo spôsobu vedenia pojednávania, keď sudkyňa od neho požadovala oznámiť všetky konania, ktoré sa týkajú maloletého ohľadne úpravy styku, pričom je ich cca 100 a matku takouto povinnosťou nezaťažila, čím bola porušená zásada kontradiktórnosti konania a právo otca a dieťaťa na spravodlivý proces. Bol opakovane napomínaný sudkyňou, aby sa vyjadroval iba k predmetu pojednávania, a zo strany sudkyne vnímal nesúhlas s jeho názormi ako aj to, že o výsledku bola rozhodnutá a konanie viedla iba formálne. Nepochybne mu sudkyňa bránila v prístupe k súdu. Nie je pravdou skutočnosť, uvedená v rozsudku, že sa s mal. nestýkal asi 2 roky a potom sa začal stýkať, čím ho chce sudkyňa očierniť. Rovnako nie je pravdou, že mu nebolo bránené v styku s maloletým. Otec uviedol, že všeobecne na Okresnom súde Trenčín má matka maloletého v radoch sudcov svojich fanúšikov a verí sa jej akékoľvek klamstvo iba preto, že je rovnakého pohlavia ako konajúca sudkyňa. Sudkyňa vedie proti nemu diskriminačný proces na základe toho, že je mužského pohlavia. Poukázal na stanovisko Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu SR vo veci striedavej návštevy dvoch škôl, ktoré na rozdiel od súdu neuvádza, že by takáto návšteva škôl bola pre dieťa problematická po psychickej a sociálnej stránke. Otec zdôraznil veľmi pozitívnu citovú väzbu medzi nimi ako aj intenzívnu starostlivosť o maloletého z jeho strany, čo malo vadiť matke maloletého, od ktorej sa maloletý odpútal a čím viac sa viazal na otca. To viedlo k zablokovaniu stretávaní medzi ním a maloletým zo strany matky, čo sa dialo za spolupráce kolízneho opatrovníka a okresného súdu. V dôsledku vzniknutého odcudzenia a nevhodnej úpravy styku zo strany okresného súdu rezignoval v záujme maloletého na stretávanie s ním. Ako dôvod odvolania uplatnil otec aj nedostatok zastúpenia na strane maloletého, pretože kolízny opatrovník vystupujúci v tomto konaní je zaujatý z dôvodu, že zo strany maloletého bola proti kolíznemu opatrovníkovi podaná diskriminačná žaloba vedená Okresným súdom Trenčín pod spisovou značkou 16C/12/2014. V odvolaní otec viackrát

poukázal na osobnostné nedostatky matky maloletého. Napadnuté rozhodnutie považoval za zneužitie úradnej moci na úmyselné ubližovanie.

Matka ani opatrovník sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrili.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. a viazaný dôvodmi odvolania zistil, že je potrebné rozsudok okresného súdu potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správny. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu.

Otec maloletého v odvolaní uplatňuje viacero odvolacích dôvodov., pričom odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia zistil, že žiadny z odvolacích dôvodov nie je daný.

V prvom rade otec namieta, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca (odvolací dôvod podľa ustanovenia § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. g) O.s.p.). Vylúčený z pojednávania a rozhodovania veci je sudca, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti (ustanovenie § 14 ods. 1 O.s.p.) Dôvodom na vylúčenie sudcov však nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v jeho postupe v konaní (ustanovenie § 14 ods. 3 O.s.p.). Zaujatosť sudkyne rozhodujúcej vo veci otec odvodzuje zo spôsobu vedenia pojednávania, keď sudkyňa od neho žiadala uvedenie všetkých konaní, týkajúcich sa úpravy stuku s maloletým a od matky toto nepožadovala a taktiež z toho, že bol opakovane napomínaný, aby sa vyjadroval iba k predmetu pojednávania. Uvedené predstavuje práve postup sudcu v konaní, čo vzhľadom na citované ustanovenia § 14 ods. 3 O.s.p. nie je dôvodom pre vylúčenie sudcu. Rovnako ani subjektívny dojem účastníka zo správania sudcu, z ktorého samotného nemožno objektívne dovodiť pomer sudcu k veci, účastníkom alebo ich zástupcom a ani objektívne zdanie takéhoto pomeru, nie sú dôvodmi zakladajúcimi zaujatosť sudcu. Tá neprichádza do úvahy ani z dôvodu, že sudca je rovnakého pohlavia ako niektorý z účastníkov, pretože okolnosť pohlavia nie je spôsobilá založiť pomer sudcu k účastníkovi významný z hľadiska ust. § 14 O.s.p. Odvolací dôvod podľa ustanovenia § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. g) O.s.p. teda nebol naplnený.

Pokiaľ ide o odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. c) O.s.p., teda nedostatok zastúpenia na strane maloletého, odvodzovaný otcom z tej skutočnosti, že zo strany maloletého bola na kolízneho opatrovníka podaná diskriminačná žaloba, ani tento odvolací dôvod nie je daný. V danom prípade podanie žaloby zastúpeného na zástupcu nepredstavuje neprípustnosť ďalšieho trvania zastúpenia maloletého zo strany R.. Diskriminačnú žalobu pritom podal za maloletého otec a reagoval ňou na nespokojnosť s výkonom funkcie kolízneho opatrovníka. Táto žaloba nie je sama o sebe spôsobilá suspendovať účinky rozhodnutia súdu o ustanovení zástupcu. Z celého konania sa totiž nejaví, že by v ňom kolízny opatrovník svoje povinnosti akokoľvek zanedbával a realizácia zastúpenia z jeho strany sa javí plne v súlade s predmetom daného konania.

K námietke otca dieťaťa ohľadne nevypočutia maloletého v konaní odvolací súd uvádza, že v danom konaní vypočutie maloletého nebolo potrebné. V danej veci nebola riešená otázka výberu z viacerých základných škôl, ktoré maloleté dieťa pozná z osobnej skúsenosti, prípadne otázka významného negatívneho postoja dieťaťa k navštevovanej škole a dieťa potom nemá z čoho prijať vlastný záver k zmene školy. Otázky ohľadne dochádzania, či možnosti vyzdvihnutia dieťaťa zo školy sú potom otázkami významnými len pre rodičov a nie pre dieťa.

Pokiaľ ide o danosť dôvodov na požadované navštevovanie súčasne dvoch základných škôl so striedaním v týždenných intervaloch maloletým, odvolací súd zhodne so súdom prvého stupňa bol toho názoru, že tieto nie sú dané. Súd prvého stupňa správne poukázal na všetky reálne negatíva takéhoto rozhodnutia, ale predovšetkým odvolací súd zdôrazňuje, že takéto rozhodnutie by za danej situácie nebolo v záujme maloletého. V tomto smere odvolací súd poukazuje na správne a vyčerpávajúce odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa.

K skutočnosti, že otec dieťaťa podporne túto možnosť odôvodňuje aj stanoviskom P. a Š SR, je potrebné uviesť, že uvedené stanovisko sa týka detí, ktoré sú zverené do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, čo nie je prejednávany prípad. Ako je odvolaciemu súdu známe z úradnej činnosti, rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 17.08.2015, č.k. 32P/171/2009-1018 bol maloletý W. U. zverený do osobnej starostlivosti matky, právo zastupovať a spravovať jeho majetok určil obom rodičom, otcovi dieťaťa uložil povinnosť platiť na výživu maloletého sumu 230 eur mesačne (za obdobie od 20.10.2009

do 31.08.2013) a od 01.09.2013 sumu 300 eur, pri oboch sumách s povinnosťou platiť čiastku 60 eur na tvorbu úspor na osobitný účet maloletého, ktorý má matka povinnosť zriadiť, súd zároveň rozhodol o výške nedoplatku na zročnom výživnom a spôsobe jeho zaplataenia a aj o nedoplatku na výživnom z titulu tvorby úspor. Návrh otca maloletého na zverenie do jeho osobnej starostlivosti súd zamietol a v neposlednom rade upravil styk otca s maloletým každý párnny víkend od piatka 16.00 hod. do nedele 16.00 hod. Tento rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 21.04.2016, č.k. 4CoP/74/2015 - 1242.

Otec svoju požiadavku na striedanie návštevy dvoch škôl maloletým odôvodňoval tým, že navštevovanie iba jednej školy maloletým bráni tomu, aby sa s maloletým mohol plnohodnotne stretávať a naopak realizácia školskej dochádzky maloletého aj na Základnej škole v S. S. stretávanie otca s maloletým významne uľahčí. V prípade v časovej tiesne cestou z W. za maloletým môže maloletého vyzdvihnúť stará matka maloletého, bývajúca v S. S., u ktorej môže maloletý čakať na otca a zároveň bude maloletý aj v kontakte so starou matkou. Odvolací súd má za to, že ani tento argument otca nemožno považovať za dôvodný. Nemožno akceptovať názor otca, že pre vyhovujúcu realizáciu styku z jeho strany by mal maloletý navštevovať dve základné školy. Je na otcovi, aby si zriadil svoje pracovné a iné povinnosti pred termínom a časom určenou úpravou styku súdnym rozhodnutím tak, aby sa vôbec jeho styk realizoval a aby na termín úpravy styku otec prišiel riadne a včas.

S poukazom na uvedené skutočnosti krajský súd rozsudok súd prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Pokiaľ ide o odvolanie podané otcom za maloletého, toto odvolanie odvolací súd odmietol ako odvolanie podané neoprávnenou osobou v zmysle ustanovenia § 218 ods. 1 písm. b) O.s.p., keďže v danej veci vzhľadom ku kolízii záujmov rodičov podľa § 37 ods. 2 Zákona o rodine môže za maloletého konať iba ustanovený kolízny opatrovník.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., keďže ide o konanie, ktoré za splnenia zákonných predpokladov mohlo začať aj bez návrhu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.